

Борба

ВЕЛИКО
ТЪРНОВО
ВТОРНИК
8 ОКТОМВРИ
1968
ГОД. XXVI
Бр. 120
(2467)

ЦЕНА 2 ст.

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт

ПРОМИШЛЕННОСТТА В ОКРЪГА ИЗПЪЛНИ ДЕВЕТМЕСЕЧНИЯ СИ ПЛАН 102.8 НА СЮ

Началото на юбилейната 25-годишнина на социалистическата революция в нашата страна е обнадяващо за колективите в промишлените предприятия в окръга. Налице са първите успехи. В резултат на разгърнатата се и нестихваща трудова надпревара планът за деветмесечното общо за промишлеността в окръга е изпълнен 102.8 на сто. В сравнение с деветмесечното на 1967 г. е произведена в повече продукция за 26 855 000 лева или е постигнат ръст 9.4 на сто. От всичките 77 държавни промишлени предприятия 12 не изпълниха плановете си за общата промишлена продукция, а 16 предприятия произведоха по-малко продукция в сравнение със същия период на миналата година. За да постигне окръгът още по-големи успехи в чест на светлата годишнина, нужно е всички производствени колективи да приключат годината с изпълнени плановете и обещания.

НАУЧНО-ТЕОРЕТИЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ

ТЕРИТОРИАЛНОТО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПРОИЗВОДИТЕЛНИТЕ СИЛИ

„Да се засили участието на окръжните народни съвети в общодържавното и териториалното планиране и особено в координацията на дейността на всички стопански единици на тяхната територия, независимо от подчинението им.“
(Из решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП)

В събота преди обед в Профсоюзния дом във Велико Търново се състоя научно-теоретична конференция по въпросите на териториалното разпределение на производелните сили, организирана от централното и окръжното ръководство на Съюза на икономистите и от редакцията на в. „Икономически живот“. Присъстваха учени и специалисти от София и от подразделенията на Съюза на икономистите от Северна България, много икономисти от нашия окръг, които работят в областта на териториалното разпределение на производелните сили.

Научно-теоретичната конференция обсъди следните доклади: „Основни проблеми на териториалното планиране и географското разпределение на производелните сили“ от професор

Христо Маринов от Висшия икономически институт „Карл Маркс“ — София и „Проблеми на микрорайонното планиране в Великотърновски окръг“ от Димитър Тужаров, председател на изпълкома на Окръжния народен съвет. Той като двата доклада бяха представително четени от присъстващите, двама докладчици направиха на конференцията кратки въстъпления.

Професор Христо Маринов говори за съчетанието между разпореждането и териториалното планиране. Като втори кръг въпроси той разгледа географската основа на планирането. В доклада на Димитър Тужаров основно място взе въпросът за формирането и перспективите на шестте микрорайона в нашия окръг: Еленски, Великотърновски, Стражишки, Полскогръдски, Павликенски и Свищовски. Най-интересен е Великотърновският микрорайон, който обединява на територията си градовете Велико Търново, Горна Оряховица и Лясковец, а също така и няколко села. В него живеят около 112 хил. души. В проучванията и анализите на икономическото развитие на окръга — каза той — с основание третираме трите града с гравитационен към тях близки села в единен производствен и селищен комплекс.

По двата доклада изказвания направиха Мария Деведжиев от Българската академия на науките, доцент Димитър Пазитов от ВФСИ — Свищов, Дончо Дончев от Географския институт — София, проф. Минко Русинков, главен редактор на в. „Икономически живот“, Славко Славев, старши преподавател във ВФСИ — Свищов.

Инициативата на Съюза на икономистите и на в. „Икономически живот“ за организирането на научно-теоретична конференция по този интересен и важен проблем е много полезна.

СВЕДЕНИЕ

За извършените по-важни селскостопански работи в ТКЗС към 6 октомври 1968 година.

ТКЗС	Освоени паша за сенокос	Сенокос в %	Сенокос в %	Сенокос в %
Алексово	100	22	57	
Драгомирово	100	54	55	
Овча могила	78	49	66	
Козловец	79	45	76	
Горна Студена	73	44	90	
Ореш	100	45	42	
Масларево	62	37	50	
Морава	93	48	64	
Килифареве	78	35	58	
Обединение	78	44	88	
Полски Тръмбеш	96	48	98	
Полски Сеновец	76	27	58	
Ресен	76	34	44	
Самоводене	76	26	90	
Страхилово	80	33	56	
Бяла черква	74	32	105	
Върбовка	69	33	89	
Павликени	97	38	89	
Дъсково	77	36	55	
Долна Липница	76	38	76	
Каранеи	83	25	100	
Михайли	62	26	48	
Сухиндол	81	23	68	
Джуджунца	78	34	77	
Драгоново	55	36	38	
Сушица	73	26	28	
Долна Оряховица	73	46	43	
Камен	84	45	92	
Лясковец	81	24	92	
Полскиранше	79	15	49	
Стражица	66	28	69	
Асеново	78.3	35.6	67.2	
Средно за ТКЗС				

ЛОЗАРИТЕ ПРЕИЗПЪЛНИХА СВОЯ ПЛАН

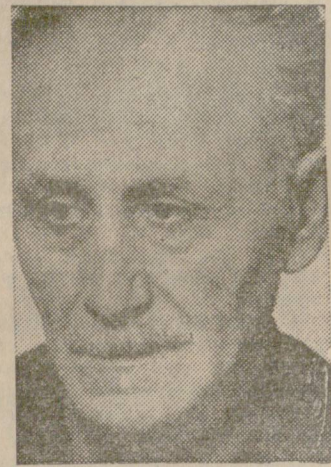
Лозята в с. Върбица заемат 400 декара площ. А и върбицианци нямат такива традиции в лозарството, как то в зеленчуковото производство. Независимо от това тази година те постигнаха много добри резултати. Планът за тази култура от 60 000 лева отдавна е изпълнен. По-голямата част от гроздето бе изнесено

и то екстра и първо качество. От там дойдоха и добрите резултати. Има още много грозде да се бере, а това показва, че планът ще бъде чувствително преизпълнен. За това заслугите са предимно на хората от двете звена — на Аврам Петров и Георги Койчев. Д. Габровски

ОГНЬОВЕ НАД ЦАРЕВЕЦ

Общоградски митинг по случай 60-годишнината от обявяването на независимостта на България

Среща с художника Рафаел Михайлов

Беше преди откриването на изложбата му. Той започна с първите спомени за родния град, мина през тютюневите скъпоценности на Павлик, през партизаните клубове, по трудния път на гимназията учител, когото гонят от гимназията в гимназията, заради прогресивните му убеждения.

Думите му са сладки. Художникът Рафаел Михайлов е и поет. Мнозина от нашите читатели знаят, че той издаде и стихотворна книга, която беше посрещната от критиката като оригинално явление. Все пак той остава верен на първата си любов:

— Винаги съм се стремил да бъда верен на първото си чувство, да бъда художник. Мъчил съм се да натрупам материал — споделя той. — Обикнах бито вото и се стремях да му прилавам такова звучене, каквото чувствата ми възприемат. Стремил съм се да напълня със съдържание дори и стомната на картината си. Тънсите онова, което е различно. И си мисля, че съм взел нещо от богатата душевност на народа.

Изповед. Художникът е развълнуван като ученик пред изпит. И не без основание — това е първата му изложба в родния град. В своите седемдесетина творби, избрани от различните му етапи на развитие, той остава верен на верните си, приказно-камерен, топъл и задълбавачен във всяко табло.

Разговорът пак минава на темата за изкуството, за отговорността. Без да се показва, скромен със скромността си е той и когато върви край картините му, където сякаш зазвучава неговият стих:

Сладки ръце, нежни ръце,
бели, чудни ръце —
разваляни ресни,
листа на дървета в светлина,
мило ми е да ви обичам!

Попомням си този откъс от стихосбирката му и го обхващам за богатата душевност, за музиката му и в картините, и в стиховете. Може би затова не вярвам в някакво съпадение на изложбата му с празника на поезията. Не е ли това отплата на втората му любов?

Илия МОНОВ

Шестдесет години от оня тъмен ден, в който от града на Асеновци към всички краища на Отечеството и света проекта се да на дума, която беше заветна мечта на всеки българин-ролоубец — независимост! За нея се бориха стотици, хиляди... Но трябваше да минат години, за да може тя да се произнесе не само свободно, а и да придобие реален смисъл. В нашия град, където векове е горял пламъкът на надеждите за свобода и независимост, и сега се срещат очевидци, които в оня слънчев есенен ден на 5 октомври 1908 г. са присъствали на това знаменително събитие — обявяването на независимостта в царината пърква „Св. четридесет мъченици“.

И след шест десетилетия поизнателна България, в лицето на великотърновци и много гости от страната, отдаде синовна почит в събота вечерта на това историческо събитие. Отново, както преди 60 години, есенният вечер покриваше нашите горди старини Царевац и Трапезица, „Св. 40 мъченици“ и величествата Янтра... Площадът пред обновяващия се Царевац беше препълнен. Тук бяха дошли живи съвременници, вече наредени от тежестта на миналите години, пионери и ученици, спретнати курсанти и много граждани. Военна духовна музика изпълваше с патриотични мелодии тази част на Велико Търново. Над Патриаршията пламтаха огньовете, над множеството се дилеха национални, червени и сини знамена.

На официалната трибуна зазема места партийни и държавни

ръководители на окръга и града: начело с първия секретар на Окръжния комитет на Партията Йордан Костов, видни историци начело с проф. Христо Христов, директор на Института по история при Българската академия на науките, и други.

В тържествената тишина отекват прочувствените думи на доц. Петър Горанов, заместник-ректор на Висшия педагогически институт „Бояна Кирил и Методий“ — Велико Търново. Той проследи накратко пътя на Отечеството до обявяването на независимостта, мястото на Велико Търново в събитията на нашата история. За огромното значение, което това събитие — обявяването на независимостта на България, е оказало върху живота на страната, говори проф. Христо Христов. От името на най-младите пламенни думи изнесе ученичката Роза Георгиева.

В смълчаната тържествена вечер се разнесе камбанен звън, стотици огньовете пламнаха на Патриаршията, крепостните стени, Баллиновата кула... Пъстропетни ракети пропояха есенното небе, огряха Царевац, Трапезица, „Св. 40 мъченици“, отразиха се в родната Янтра... Празнична национална химна, песента за цар Иван Шишман, „Велик е нашият войник...“, след шестдесет години по същите места, където някога нашите деди и бащи са минали със синами лица. А най-младите поколения ще предават на бъдното тяхното историческо дело...

М. МАНОЛОВ

ПО СВЕТА ★ ПО СВЕТА

ИЗСТРЕЛЯН Е СПЪТНИК „МЪЛНИЯ — 1“

МОСКВА, 7 октомври — На 5 октомври, както се съобщава тук, в СССР беше изстрелян нов съобщителен спътник „Мълния-1“. Той е изведен във ви-

сокоелептична орбита с апогей 39 600 км в северното полукулоб и перигей 490 км в южното полукулоб.

„ПРАВДА“ ЗА ПОЛОЖЕНИЕТО В БРАТИСЛАВА

МОСКВА, 7 октомври (ТАСС) — Пред очите ни се променя отношението на населението на Братислава към войните от братските страни, пише в днешния брой на вестник „Правда“ нейният специален кореспондент Владимир Бекетов. Предупрежденията, предизвикани от враждебната пропаганда, отстъпват място на чувствата за приятелство и взаимно разбиране, които отдавна свързват нашите народи.

Би било заблуждение да се смята, отбелязва авторът, че всички тук полагат усилия за послевоенното и честно съществуване на московските спорове. Има за съжаление неколко факти, които показват обратното.

Бекетов съобщава, че от време на време местните власти за

браняват срещите със съветски офицери и войници. Неотдавна Братиславският градски комитет на Партията нареди да не се организират никакви срещи с представители на съюзните войски в предпразничната на града.

„Нека никога не мисли, пише Бекетов, че съветските хора искат да натравят на някого своята дружба. Те притежават чувство за достойнство и гордост и ако съветските войни поставят въпроса за срещите и контактите с населението, това е защото те смятат правотата на делото, в името на което дойдоха в Чехословакия. Те са уверени, че чрез контактите с гражданите на ЧССР ще помогнат за осъществяването на истинско, а не само формално нормализиране на положението в страната“.

НЕСПОКОЙНО МЕКСИКО ПОД ЗНАКА НА ОЛИМПИАДАТА

НЮ ЙОРК, 7 октомври (БТА) — Докато вчера във Вера Крус хиляди хора очаквали пристигането на свещени олимпийски огън на мексиканска земя, в столицата строгите предо-

хранителни мерки на полицията и войската, целящи да се попречи на бунтуващите се студенти да организират нови антиправителствени демонстрации, продължават.

КАТАСТРОФАЛНО НАВОДНЕНИЕ В ИНДИЯ

ЛОНДОН, 7 октомври (БТА) — По съобщения на агенция ЮПИ от Калкута, Индия, официалната цифра за броя на за-

гиналите при почвени овличания и наводнения в северозападен Бенгал възлиза на 560, макар различни вестници в Калкута да споменават най-малко 2000 жертви. Най-зле е пострадал най-големият град — износител на чай в Бенгал, Джалапигури, където волата достигнала първия етаж и хората били принудени да търсят спасение по покривите на къщите и върховете на дърветата.

НАКРАТКО

■ КАПРО. — От 2 до 5 октомври отредите на палестинското съпротивително движение са провели три успешни операции против израелските те оккупатори. В резултат на тези действия е повдигнат жп линията Беершеба — Ахдод, унищожени са няколко военни коли и е заловено оръжие. Няколко израелски войници са били убити и ранени.

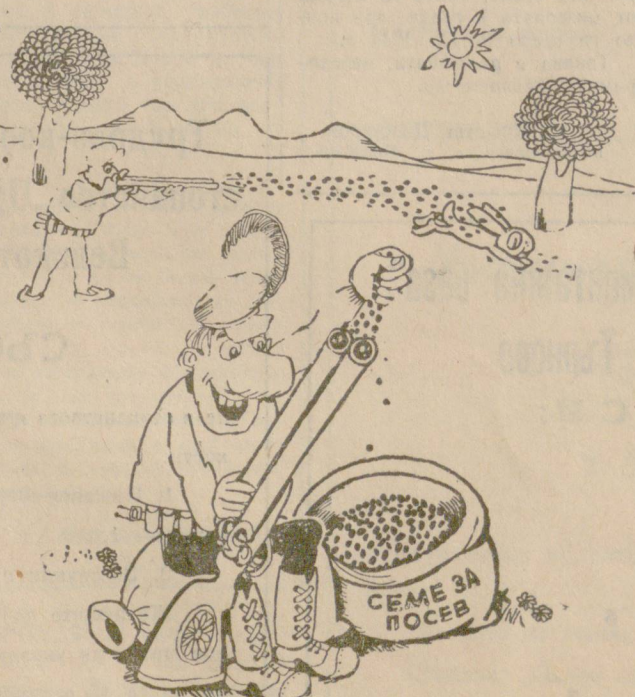
■ СЪОБЩАВА СЕ СЪЩО, ЧЕ В ХЕБРОН (западна бряг на река Йордан), местните сили на съпротивата са вдигнали във въздуха една иззаяска банка.

■ РИМ. — Вън НАТО от Италия. „Във военноморските сили на САЩ от Италия“ под такива лозунги влиза се в състояние в Неа, под демонстрация, организирана от Компартията във връзка с местния фестивал на в. „Уинта“. Няколко хилядна демонстрация е извършена с масов митинг, на който са говорили представители на Комунистическата партия.

■ БОН. — Около 800 бивши есе-совци са взели участие в „срещата“ на есееската организация „Хиат“ в Хузум (Шлезвиг — Холщайн). На това събрание са произнесли „поздравителни речи“ депутатите от „националгерманския“ бундестаг Хлу-анг и Имле.

С ЕДИН КУРШУМ — ДВА ЗАЕКА

БОР

— С това джепане в чифтето ще ни върви и лова, и сентабата в полето...

Как ще се учат машиностроителите от Павликени

ЗА ТЕХНИЧЕСКАТА ПОДГОТОВКА — ОТЛИЧЕН ★ А РАБОТАТА С ОТДЕЛНИЯ ЧОВЕК?

Когато се разговаря с членове на партийния комитет в Машиностроителния завод в Павликени, изглежда, че всичко в подготовката за новата учебна година върви добре. Тук ще работят осем учебни звена: два семинара по марксистко-ленинска философия и по политическа икономия, три школи по основи на научния комунизъм и три по политическа просвета. Звената са комплектовани съобразно образованието и подготовката на комунистите. Намечено е вече за 10 октомври открито партийно събрание в завода за започване на новата учебна година. Само няколко дни след него ще се съберат участниците за първите занятия.

Ръководител на семинара по философия ще бъде дългогодишният пропагандист с висше икономическо образование Стефан Христов. Наред със задълженията си на заместник-

директор на завода, той вече е събрал допълнителна литература, разработва тематичния план и особено старателно работи за онагледяване на сложната материя.

Но дали неговото сериозно и творческо отношение на пропагандист, дали технически добре извършената работа от партийния комитет са гаранция, че партийната учебна година ще премине на високо идейно-теоретическо ниво?

Някои неща будят тревога. Обобщено те могат да се назоват с това, че в процеса на подготовката е била недостатъчна индивидуалната работа с хората. Ето например Христо Вълков е включен в семинара по философия. Минал при него ръководителят на семинара, казал му, дал му списъка, за да сложи един подпис и толкова. Само броеви дни преди откриването на учебната година, за да се мисли, че най-трудната работа може да бъде свършена, той присвоява безразлично рамене и казва:

— Ами ще се учим. . . Каквото е решило партийното бюро. . .

А неговото собствено мнение, интересът му?

Той за първи път ще изучава философия, но дори в навечерието на започването не е налице поне любопитство какви точно проблеми ще се разглеждат в семинара по философия, каква литература ще се ползва. . .

С Ангел Генчев е по-различно. Този дългогодишен служител в завода започва разговор с това:

— А бе двадесет години все се уча. Вече четири пъти съм учил история на КПСС. . .

Миналата година той е участвувал в семинара по икономика на промишлеността. Сега му било предложено да се включи в семинара по философия. Генчев бил категоричен: иска да учи нещо, където ясно се вижда практическото приложение на теорията. Записал се в семинара по политическа икономия. А няма ли опасност този човек, у който явно безразличието не е влезло връх, да се окаже неудовлетворен, като започне повторение на учени вече от него работи?

Всъщност тука е мислено много, много е и свършено в подготовката на партийната учебна година. Изпуснато е обаче най-същественото — индивидуалната работа с хората. В учебния процес може да се компенсира много, но с цената на упорит труд, творчество и умение и то не само от пропагандистите, а от цялото партийно ръководство.

Н. Тиячев

Бл. Йорданова

РАДВАЩА РАВНОСМЕТКА

В сгушилото се в полите на Горния Еленски балкан село Мийковци до 9. IX. 1944 година обществените сгради бяха върхвата и двустайното училище. Криви, кални селски улици, опустели селски кръчми — бедността се показваше от всеки селски двор и къща. . .

Не ше забравя никога през живота си големата софра в бедния бащин дом. Около нея насядали, кой на дърво, кой на коляно, при газеничето или горящите в камината дърва, се нареждахме — нашето бедно семейство. Такава бяха условията във всички селски домове.

Но в годините на народната власт се промени и село Мийковци. Днес жителите на селото се радват на модерна училищна сграда с театрален сак-

Кръстю Димитров
пъномошник в с. Мийковци

ДСП „Централна монтажна база“

— Велико Търново

ТЪРСИ:

1. Снабдител — 1
2. Шофьори — 3
3. Ел. техници — 5
4. Стругари — 2
5. Машинни монтьори — 5
6. Водопроводчици — 2
7. Строителни работници — 3

Справка: „Личен състав“, тел. 38-41

3-2

НАИ-ЦЕННИЯТ КАПИТАЛ

Съветските хора, тези същожени шом се засягат интересите на монопола. По-нататъшният разговор разкри една широка информираност по въпроси, отнасящи се както за икономическия и културен живот на страната, така също и до положението на отделни проблеми в далени страни.

Една изключителна увереност в утрешния ден, една безмерна обич към народа, към безпримерното дело, прозираше зад всяко слово на тези хора, олицетворение на здраве и сила.

Със същата тази увереност, с оптимизъм, присъщ на съветските хора, се срещнах и през следващите дни, когато посетих някои промишлени предприятия в Полтава или беседвах с колхозници и совхозници от Кременчугския район, когато видях как волюно живеят рибарите от запорожската стел.

Тук най-много се уважава гурдът. Той отговаря вратите на всеки, сочи примамливи брегове. Ето Пьотр Михайлович Букреев. Той е директор на един от най-големите полтавски заводи — завода за газоразрядни лампи. С патос на делови човек, застанал пред картата на завода, показва, той ни обяснява раждането на завода, нас тоящето и как ще изглежда в 1970 година. Този висок човек

селище могат да бъдат унищожени шом се засягат интересите на монопола. По-нататъшният разговор разкри една широка информираност по въпроси, отнасящи се както за икономическия и културен живот на страната, така също и до положението на отделни проблеми в далени страни.

Една изключителна увереност в утрешния ден, една безмерна обич към народа, към безпримерното дело, прозираше зад всяко слово на тези хора, олицетворение на здраве и сила.

Със същата тази увереност, с оптимизъм, присъщ на съветските хора, се срещнах и през следващите дни, когато посетих някои промишлени предприятия в Полтава или беседвах с колхозници и совхозници от Кременчугския район, когато видях как волюно живеят рибарите от запорожската стел.

Тук най-много се уважава гурдът. Той отговаря вратите на всеки, сочи примамливи брегове. Ето Пьотр Михайлович Букреев. Той е директор на един от най-големите полтавски заводи — завода за газоразрядни лампи. С патос на делови човек, застанал пред картата на завода, показва, той ни обяснява раждането на завода, нас тоящето и как ще изглежда в 1970 година. Този висок човек

С любов към офицерската професия

В навечерието на празника на БНА дворот на ВВВУ „Васил Левски“ се изпълни с много младежи, дошли да осъществят една голяма своя мечта и призвание — да постват като млади курсанти във военното училище.

Един от многото шастливци е Георги Манолов Желязков. Син на партизанин, израснал в семейство, където всички са ятаци, той още от малък е избрал своята бъдеща професия. И когато го запитах защо именно желее да стане офицер, той не се поколеба нито за миг да отговори: „Не се страхувам от това, че военната служба е тежка. Човек се калая в трудностите. В казармата има широко поприще за изява на всички човешки добродетели. Там може да се провери готов ли си да изпълниш своя дълг към Родината.“

Ето и редник Цветан Маринов Цветанов. Желанието му да стане на всяка цена офицер го доведе тук чак от Чехо-Словакия, където в състава на своето поделение изпълняваше интернационална си длъг. Когато стрийният боец се яви на право от самолета на изпит със зачервени от безсъние и напрежение очи, мнозина не знаеха на какво се дължи това. Кой по-рано, кой по-късно заставаше пред мандатната комисия и без всякаво колеба-

ние обявяваше своето решение да стане бъдещ офицер от Българската народна армия. Чака своя ред и сг. школьник Стефан Георгиев, редник Васил Вълков, матрос Иван Атанасов и младежът Тошко Тодоров.

Мечти за подвизи и дела! Крилати младежки мечти. Те доведоха тук стотици младежи от нашите градове и села в навечерието на славния боев празник с единното желание да станат утрешни достойни команднири в Българската народна армия. Мнозина от тях вече носят курсантските паго̀ни.

Инж.-майор Хр. ВИДЕКОВ

ПРИМЕРНА ПОСТЪПКА НА ПИОНЕР

На 29 септември пионерът Николай Пенчев Ганев от Павликени намери на улицата портмоне, което веднага предаде в Градското управление на МВР. Обикновена постъпка, макар парите в портмонето да не бяха съвсем малко. Николай направи само това, което му подсказваше неговото пионерско чувство. Той дори не знае кой е собственикът. Това разбира едла, когато в класа му влезе гражданката Виолета Асенова просто да му благодари и. . . да му поднесе подарък.

Трудово-кооперативно земеделско стопанство „Пробив“ — с. Овча могила,

Великотърновски окръг

СЪОБЩАВА,

че в стопанството има вакантни места за следните длъжности:

1. Инженер-енергетик с висше или средно образование — 1.
2. Зоотехник с висше образование — 1.

Желаещите да заемат горните длъжности да подадат молба до управителния съвет на стопанството най-късно до 15 октомври 1968 г.

Заплащане съгласно щата.

Справки: „Личен състав“.

Последните ШИШ МАНОВ ЦИ

ВЕЛА МУТАФЧИЕВА

(Продължение от бр. 119)

Угаждаме какви колебания е изживял Шишман преди своята събоносна стъпка. Той не беше Лазар или Твърде, чиято земи едва тепърва нагизнаха за воевателите, та по тази причина не бяха досещи наяено. Шишман бе получил в наследство турската напаст и я познаваше отблизо. Твърде прозира надежда виждаше той в бъдещия съюз и съюзни сражения. — Изпекли мъчнотите си. Мърда! дотсега не бе губил. От дължани като Търновската, Сърбия или Босна можеше да изведем броеви хиляди. Мърда! ни прогнупоставяше палла Анадола и още отгоре. Но времето за разсъждения изтече. Жребият бе хвърлен.

През оння дни на Царевец се напани съвсем ново оживление. Шишман съгласи войските си. Непознат бе обаятът, който той разгана дори пред своите. Вече десетилетие и половина управляваше Шишман в принуден мир и горчиви предвидения. Би следвало да се очаква, че те са смазали у него действителна жажда, че Шишман — и без туй роден не поривист — се е превърнал в тъжен зрители на своето тъжно време. А излезе обратното: Шишман сякаш едва сега осъществил себе си. Вече не бе смел да се надява, че съдбата ще му позволи изява. Сега и благодареше. Той не разчиташе като Лазар на победа, а на повече: историческо признание. Бе стинал от отчаяние, когато си мислеше — а мисли по този повод цели петнайсет години — как някой ден потомството ще го осъди, загле то сам е бил осъден на безтепствие. Днес се отчиташе пред оння илди българи.

В усилените приготовления по похода премина никак незабелязана смъртта на стапата на рица. Шишман бе дължал за майка си твърде много. Междувсички жители на Царевец, които идеха и отминаваха, тези двама — майка и син — бяха единствените, останали от голямото Александрово семейство, което поне изглеждаше щастливо.

В друго време парят би почувствувал дълбоко нейната смърт. Сега я отмина с нуждата почит и толкоз. Предстояха му действия и Шишман знаеше, че с тях ще успее майчиния си дух; щеше да отхвърли от Сара и от себе си вкока, че са иновирци и затуй недотам реалности в своите грижи за България.

Всъщност може би смъртта на майка му дори подсили чакостеността, в което Шишман живеее напоследък. Почти четирийсетгодишен, той възмъжа напълно, неговата вечна отбрана изведнъж премина в нападение. То бе насочено не само против врага, а по-скопо срещу хоската присъда и едла ли не спешу мнението, което сам Шишман имаше за себе си.

Един все още млад, трескаво деен пар спонеше между Кили-фареве, Царевец и отдалечените от Търново крепости, където се събираше войската. Той изстъпваше пред войниците си, за да им внуши важността на часа. Виждаше се начело на тия войници, упътен към далечно бойно поле. Най-вече: виждаше се жертва в бъдещия бой. Последният български цар щеше да умре прав. И историята. . .

Докато царят беше почти всевън от Царевец, тук оставаха не дори тима — Мария със си-

новете му — а двама: тя и малкият, Фружин. Александър, роден под звезда — както всички го уверяваха и както нямаше нужда от уверения — за да си явява, навлезе в години шастливо, през време на действие. Нему съдбата не наложи да се топи от нетърпение. Едва седемнайсетгодишен, Александър заучаства в подготовката на похода. Той свикваше още в края на детството си с гълтата и нейното преклонение, с надеждите, които ограждат един владетелски син.

Александър умееше да понематия надежди съвсем леко и испеднамерено. Точно то — липсата на преднамереност — сякаш го изключваше от останалите Шишмановци: твърде разсъдъчни, самонаблюдаващи се, мъчително дълбоки. Докато младият княз заживя от самото си начало по свет. Той напаловимаше дарбата да живее, случва се с малцина. Всичко, което би го доведо до противоречие със себе си — вероятно най-безданната част от човека е бобата между неговите няколко аз — се пдъзгаше и оттичаше по него. Александър имаше вид на човек, който всеки ден печели по нещо, съзнава тия многобройни печалби, доволен е и от тях, и от себе си. Той недомняваше що за терзания терзаят баша му — всяко време и място си имат свои трудности, свои неотвратими беди. И опакото на всяко зло е доброто. От човека зависи върху коя от двете страни на живота ще спре внимание и ще избере за основа на настроението си. Разбира се, чак до така сложни разсъждения Александър не стигаше. Той по на чало бе избрал добрата страна.

Ако Шишман между многото си колебания бе внесъл и „уй“ — дали да огласи своя първоходен син за съвладетел — той имаше причини: несправедна власт би поделил с това момче, което обичаше никак принизено. Александър носеше чертите, които сам Шишман бе си пожелавал: Шишман надмощаваше себе си, за да се изяви — Александър трябваше да се съдържа (а това той съвсем не умееше), за та не се изяви. Младият наследник беше от тия хора, лето им тече из ръкавите — тече всекаво. За си кажеме: поприли, решения, гняв и веселие, дарба да се тепе или наслаждава. „При толкова малко ум!“ — чуеше се баша му, защото Александър явко доказваше, че умът никак не е задължителен, за да успяваш. Главното беше: да не стоиш минарен. „Бек миг: по нещо трябва да се случва!“ — бе единичката мълдост, която някога чуха от Александър, ако можем да я сметем за мъдрост.

Друг на негово място би преживявал загдето Шишман отлага оглашаването му за съвладетел — Иван Срамимир излизал до този сан превехления свой син на същата възраст. Друг би предположил, че Шишман се колебае, защото чаква зрелостта на Фружин, дете от съществуваша брак. Александър не го и помисли. Кой му пречеше да се дължи като съвладетел? Александър и така живееше повсичко всред войските. Внимаше решения, които понякога не се сещаше да съобщи на баша си; поговаряше с бояството — власт внаведе с една дума. Той не познаваше ревност кой втория син, от две страни пласко дете, с майка-парича. Александър му отделише разсеяно покровителство, (защото малкият бе наистина доста по-малък)

и го учеше на всичко, което си таше мъжка работата. Отнасяше се с него, сякаш утре Фружин ще бъде някой от хилядините му. В това свое отношение той въве че дори Мария. Тя не допусна за миг, че нейното царствено дете може да измести тоя прохотен болярски момък.

На снимката: на плажа в Полтава, Рибената супа вече е готова.

Ил. МАНЕВ

(Следва)

СВИЩОВСКИТЕ СТРОИТЕЛИ В НАВЕЧЕРИЕТО НА ПЪРВИЯ ЕТАП

За достойното посрещане на 25-та годишнина на социалистическата революция в България колективът на Стройрайон — Свищов още през юли т. г. се запозна с условията на съвременното строителство на в. „Борба“. При разясняване на условията всички бяха единодушни, че тяхното изпълнение ще спомогне и за осигуряване изпълнението на плана за 1968 година. В съвременното строителство активно 32 профгрупи. Шест не отчитаме, поради това, че имат малък състав. Общо участниците наброяват 410 работници и служители.

Съобразявайки се със сроковете в условията за отчитане на съвременното строителство изгради две тричленни комисии, които обхождат през септември всички обекти и отчетаха пред профгрупови събрания постигнатите резултати.

Засега на първо място е профгрупата на Хосени Вакаджиев, чийто бригадир е Благо Гатев. Тя постигна средно изпълнение на трудовете си по

152 на сто с 25 отработени дни месечно от всеки член на профгрупата. Планът по обем за осеммесечното е изпълнен 134 на сто. От добро поддържане на строителната площадка и правилно съхранение на материалите бяха реализирани икономии за 1660 лева. Всички строително-монтажни работи бяха извършени с отлично качество и ще бъде завършена надстройката на училище „Т. Миланович“ с 10 дни преди срока. Предложената налична механизация на обекта се съхранява добре и използва 100 на сто. След нея е комплексната бригада, която работи на училище „Ф. Сакеларевич“. Тя постигна средно изпълнение на трудовете норми 145 на сто и 25 отработени дни. Планът е изпълнен 116 на сто при отлично качество на видовете строителни работи и в срок. Обектът ще бъде завършен с 15 дни преди срока. Работното място и строителната площадка се поддържа в образцов ред. Всички строителни материали се използват най-икономично, в резултат на което е получена икономия от 870 лева. Наличната механизация се използва напълно и се съхранява добре. В бригадата е постигнала рационализация за подмяна на покрива с хидроизолация, с икономически ефект за 4000 лева. Призово място заема и комплексната бригада на Георги Борисов от обект „Жилищен блок на Ел. Монтанж“ с профгрупор Гeорги Григоров. Освен че изпълнява и преизпълнява условията за съвременното строителство на в. „Борба“, тя извършва с отлично качество кофражните, бетоновите и зидарските работи. Строителната площадка и работното място се поддържа в образцов ред, следствие на което са реализирани икономии от материали за 620 лева. Внедрено е едно рационализаторско предложение с икономически ефект за 2380 лева. Младешката курсистка бригада, чийто ръководител е Борис Бонев, изгражда пех за газирани напитки на ПК „Нарком“. Тук тя постига 165 на сто изпълнение на трудовете норми, изработва по 25 дни в месеца при висока трудова дисциплина и преизпълнява плана си. Всеки вид строителни работи се извършва при отлично качество и в определени срокове.

В социалистическото съвременност постигна високи производствени успехи и арматуристите от бригадата за комунистически труд на Руси Лазаров. Те преизпълниха условията и показателите, като реализираха икономия от 6 тона бетононо жезло за осеммесечното.

Списъкът на профгрупите, които активно участват в съвременното строителство, добре, не спира дотук. Затова продължават да се множат и трудовете успехи на профгрупите.

Слънцето отдавна се скри зад възвишенията на запал. Неоната светлина залива улиците и площада в Карачин. Събрали се на групички, кооператори разговарят за работата през деня. А механизаторите, неспокойни, чакат с нетърпение да научат резултатите от националното състезание за „Най-добър орач“, състояло се в с. Борисово, Русенско. И как да не се възмущават. Нали техният зеновод Гено Парушев днес защитава честта на колектива, на родното село, на окръга?!

Ето пристигат! От колата слизат шофьорът, Гено и механикът Илия Димитров. Гено примигна няколко пъти, за да оправи зрението си. Избърса с ръкава на палтото си дребните капчици пот. Облиза доволно устни. Разтегна рижите си вежди и весела усмивка заля гошчестото му лице.

— Класирах се на второ място. Наградиша ме с екскурзия до СССР — това беше отговорът на многобройните въпроси.

Прегръдките... Ръкоствисания и пожелания!... „Честито, честито, Гено! Браво, другарю зеновод!“ — бяха приветите на другарите му.

Гено въздъхна. Преживяваше още оня момент, когато оставаша две копрали да залезе слънцето и председателят на комисията Никола Палагачев — министър на земеделието, стисна коравата му десница, погладил кървата му коса и каза:

— Честита втора награда, честита екскурзия в Съветския съюз! Бъди здрав! Следващата година да се класираш на първо място.

... Гено нямаше навършени 15 години, когато застана зад командните лостове на трактора. Мечтата на баща му беше да завърши земеделско училище, висше образование. Но други мисли и други копнежи вълнуваха младешката душа на Гено — тракторите, машините.

И когато научи, че в Павлики откриват курсове за трактористи, той се записа в тях, завърши с отлични и постъпи на работа в МТС — Полски Тръмбеш.

С укрепване на стопанството възмъжаваше и той. Усъвършенствуваше квалификацията си. Изучаваше детайлно трактора, различните системи машини. Научи се сам да прави ремонта. Затова и неговият „Беларус“ е винаги изправен. Няколко години Гено е окръжен първенец по мека оран и праворедова сеитба. Сега е ръководител на зено за комплексна механизация, което обхваща 4300 декара.

Ил. АНГЕЛСКИ

лите, които изпълняват условията за съвременното строителство. Планът по обем за осеммесечното е изпълнен 134 на сто. От добро поддържане на строителната площадка и правилно съхранение на материалите бяха реализирани икономии за 1660 лева. Всички строително-монтажни работи бяха извършени с отлично качество и ще бъде завършена надстройката на училище „Т. Миланович“ с 10 дни преди срока.

Ив. КЕШИШЕВ
К. БАКЪДЖИЕВ

„ЗЕЛЕНА УЛИЦА“ НА ЗАХАРНОТО ЦВЕКЛО

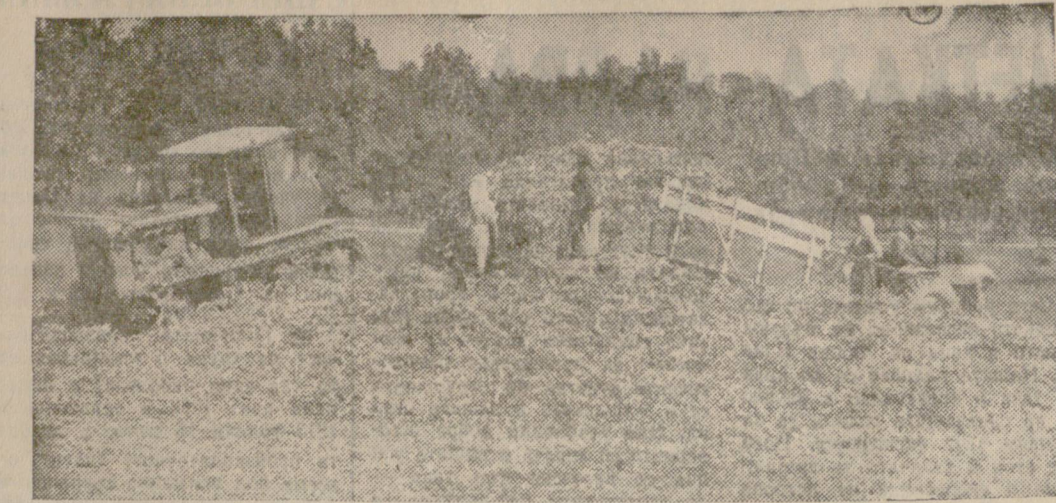
Защо захарната фабрика работи с намален капацитет? ★ Изостават кооперативите в Драгомирово, Камен, Бяла черква, Горна Студена, Полски Тръмбеш ★ На една гага вагоните не достигат, а на друга остават ненатоварени

Захарната фабрика не работи с пълен капацитет по липса на цвекло, не се отпускат достатъчно вагони — ето сигналът, който става причина на 3 октомври да бъде направена проверка. В Драгомирово захарни заводи картината не беше много весела. Наистина, току-що бяха подадени за разтоварване шестдесет вагона, а и камюните към обяд бяха се позасилили. Но двете кучинки цвекло в дъждовна бисей на пателажна смесил машини, като се има предвид, че само от стопанствата в окръга всеки ден трябва да постъпват повече от 3000 тона цвекло. Средните постъпления обаче се движат между 2500 и 2800 тона. Значително по-неблагоприятно е положението с останалите окръзи. По тази причина към края на септември графикът за доставяне на цвекло е изостанал с около 50 000 тона. Това е станало причина за отдели периоди фабриката да работи с намален капацитет. При наличие на един резерв, обективните трудности — дъждовете — напълно дават такъв лошо сражение в производствената дейност на фабриката.

Откъде да дойде обаче резервът? От ТКЗС във Върбовка и Долна Оряховица, предали вече половината от очакваната от тях суровина? Те и след ватите ги стопанства, които правят всичко възможно да бъдат в график, са малко на брой. Не така са погледнали на задълженията си ръководителите от Драгомирово, които до края на септември са пределили всичките 100 тона. Незначителното 140 тона е активът и на ТКЗС в с. Камен, А Бяла черква и издължила около 14 процента. Изостават също така Горна Студена и Полски Тръмбеш.

Посещението в ТКЗС — Полски Тръмбеш показа, че цвекло има извадено достатъчно, но „тъсно място“ се оказва превозът от блоковете до приемателния пункт. Като се има предвид, че с двадесетина камиона трябва да се превозва и силаж, и грозде, и смеси от фуражните заводи, и редица още неща, наистина в тези дни трудностите са големи. Много хубаво решение тук е вземал изпълкомът на Градския народен съвет, за да се помогне на кооператива другите предприятия и организации да му предоставят десет камиона, всеки от които да работи по една седмица в периода от 1 до 15 октомври. Не може да се очаква обаче като достатъчно успокоителен фактът, че на 2 октомври от набелязаните десет камиона се беше явил да превозва цвекло само един, а на 3 октомври — нито един.

Другарите от Бяла черква поставиха като сериозна обективна причина за досегашното изоставане липсата на работна ръка. Всички сили е трябвало да бъдат хвърлени в прибиране на гроздето, което от дъждовете

Трактористите Николай Николов, Димитър Стефанов и Никола Иванов от с. Писарево към Долно-Сн.: Н. КАЧАКОВ

вят десет камиона, всеки от които да работи по една седмица в периода от 1 до 15 октомври. Не може да се очаква обаче като достатъчно успокоителен фактът, че на 2 октомври от набелязаните десет камиона се беше явил да превозва цвекло само един, а на 3 октомври — нито един.

Другарите от Бяла черква поставиха като сериозна обективна причина за досегашното изоставане липсата на работна ръка. Всички сили е трябвало да бъдат хвърлени в прибиране на гроздето, което от дъждовете

Селскостопанските дейности без съмнение чувствуват своята отговорност и, справили се с други трудни задачи, с всеки изминат ден те ще отделят все по-голямо внимание на въпроса за захарното цвекло. В това отнoшение, разбира се, трябва да се използват всички резерви. Но и по-нататъшният път на суровината не е много гладък.

Проверката в две вари показва различни картини. В Полски Тръмбеш при план 22 вагона на 3 октомври бяха дали на ДЗЗ 26 вагона, а са били натоварени 23. Козловият кран беше се повредил предната вечер и до 14.30 часа продължаваха да го ремонтират. Кранът „Пантера“ също не работеше (за него се казва, че ако работи два часа, два дни го ремонтират). Нали не имаше всичко едно механично товарно средство — кран „Пантера“. Наредени един след друг, чакаха да бъдат обслужени от него шест камиона, четири от които с ремаркета. Чакаха те с часове...

В същото време на гара Павлики наличните два крана разтоварваха на земята цвеклото и бяха натрупали вече доста големи грамади. Този ден тук при 14 запланивани бяха предадени за натоварване с цвекло 7 вагона (а на 1 и 2 октомври по 5 месеца по 14 вагона). Или се получава така, че на една гара вагоните остават ненатоварени по липса на механизация и добра организация, а на другата гара готовността е далече по-голяма, но няма вагони.

През последните дни на ДЗЗ се отпускат значително повече вагони. За да не се получават повече сътресения в това отнoшение, би трябвало да потърси своето място и гаровият колектив при предприятието. Хубаво е това, че през септември от предсрочно обработени вагони са получени премии в размер на 6370 лева. Наличието обаче на такава солидна механизация за разтоварване на вагоните и камюните с цвекло, а също така и на три маневрени локомотива, е важна предпоставка да се търсят нови резерви за съкращаване престоя на вагоните. А малко преди обяд на 3 октомври трябваше да наблюдаваме неприятната картина на бездействие на вагононаклонителя в продължение на около половин час при наличието на 60 вагона пътни с цвекло.

За да не се допусне повече захарната фабрика да работи с намален капацитет, което носи значителни загуби на народното стопанство, нужно е да се вземат решителни мерки за премахване на всички слабости и грешки от всички ония, които са свързани с цвеклото — от изваждането и транспортирането му, до преработката. Не трябва да се забравя нито за момент, че това също е един сериозен резерв за компенсиране загубите от сушата.

Важна грижа за нас е и навреме да снабдим с топло зимно облекло всички работници, които имат право на него, особено на тях от разносната търговия, шофьорите и общите работници на транспорта. Ние ще се погрижим във всички кухни и сладкарници да има топла вода за измиване на съдовете. В сладкарници, където условията позволяват, ще се продават задължително през зимния сезон чай и кафе.

Считаме, че нашите заведения и обекти до края на октомври ще бъдат напълно подготвени за есенно-зимния сезон.

Ст. ТОПАЛОВ
директор на ГТП „Здрава храна“ — Горна Оряховица

вече е започнало да гние бързо. Бригади от ученици от село то и от Павлики са били изпратени да вадят цвекло, но това се е оказало недостатъчно и по тази причина в отдели дни като 28 и 29 септември стопанството е предавало по около четиридесет тона цвекло и едва на 30 септември е отчело 107 тона, което също е недостатъчно. Тук е нужно всеки ден да се предава не по-малко от 300—350 тона цвекло.

Селскостопанските дейности без съмнение чувствуват своята отговорност и, справили се с други трудни задачи, с всеки изминат ден те ще отделят все по-голямо внимание на въпроса за захарното цвекло. В това отнoшение, разбира се, трябва да се използват всички резерви. Но и по-нататъшният път на суровината не е много гладък.

Проверката в две вари показва различни картини. В Полски Тръмбеш при план 22 вагона на 3 октомври бяха дали на ДЗЗ 26 вагона, а са били натоварени 23. Козловият кран беше се повредил предната вечер и до 14.30 часа продължаваха да го ремонтират. Кранът „Пантера“ също не работеше (за него се казва, че ако работи два часа, два дни го ремонтират). Нали не имаше всичко едно механично товарно средство — кран „Пантера“. Наредени един след друг, чакаха да бъдат обслужени от него шест камиона, четири от които с ремаркета. Чакаха те с часове...

В същото време на гара Павлики наличните два крана разтоварваха на земята цвеклото и бяха натрупали вече доста големи грамади. Този ден тук при 14 запланивани бяха предадени за натоварване с цвекло 7 вагона (а на 1 и 2 октомври по 5 месеца по 14 вагона). Или се получава така, че на една гара вагоните остават ненатоварени по липса на механизация и добра организация, а на другата гара готовността е далече по-голяма, но няма вагони.

През последните дни на ДЗЗ се отпускат значително повече вагони. За да не се получават повече сътресения в това отнoшение, би трябвало да потърси своето място и гаровият колектив при предприятието. Хубаво е това, че през септември от предсрочно обработени вагони са получени премии в размер на 6370 лева. Наличието обаче на такава солидна механизация за разтоварване на вагоните и камюните с цвекло, а също така и на три маневрени локомотива, е важна предпоставка да се търсят нови резерви за съкращаване престоя на вагоните. А малко преди обяд на 3 октомври трябваше да наблюдаваме неприятната картина на бездействие на вагононаклонителя в продължение на около половин час при наличието на 60 вагона пътни с цвекло.

За да не се допусне повече захарната фабрика да работи с намален капацитет, което носи значителни загуби на народното стопанство, нужно е да се вземат решителни мерки за премахване на всички слабости и грешки от всички ония, които са свързани с цвеклото — от изваждането и транспортирането му, до преработката. Не трябва да се забравя нито за момент, че това също е един сериозен резерв за компенсиране загубите от сушата.

Важна грижа за нас е и навреме да снабдим с топло зимно облекло всички работници, които имат право на него, особено на тях от разносната търговия, шофьорите и общите работници на транспорта. Ние ще се погрижим във всички кухни и сладкарници да има топла вода за измиване на съдовете. В сладкарници, където условията позволяват, ще се продават задължително през зимния сезон чай и кафе.

Считаме, че нашите заведения и обекти до края на октомври ще бъдат напълно подготвени за есенно-зимния сезон.

Найден МИНКОВ

ПРОДАВАМ къща — „Светогорска“ 23, кв. „Трудов фронт“ — Велико Търново.
Справка: събота, неделя.

ПРОДАВАМ лека кола „Шкода“ — Октавия. Справка адвокат Мандажнев — Велико Търново.

ОБРАЗЦОВА ГАРА

Вече две години гара Крушево е образцова. От 13 служители 8 са получили звание „образцови“. Затова винаги районът на гарата е почистен и осветен.

Задача № 1 тук е безаварийната и безбракова работа и крепката трудова дисциплина. Едновременно с това вече няколко години колективът печели съвременното с гара Русаля. Всяка седмица се събира комисията начело с началника на гарата Ангел Панков и профпредседателя Петър Стайчев, която извършва преглед на района и взема необходимите мерки.

Колективът на гара Крушево работи по почива на гара Сливница — за взаимен контрол.

Н. Топузанов

ПОЗНАВАТЕ ЛИ СВОЯТА ПРОФЕСИЯ?

В продължение на няколко месеца по решение на Министерството на вътрешната търговия и ИК на Профсъюза на работниците от търговията в предприятията от държавната търговия и от системата на „Здрава храна“ бяха организирани вътрешни състезания-викторини на тема: „Познавате ли своята професия?“

По този повод в салона на ДТП „Нармаг“ — Велико Търново си дадохме среща редица работници, дошли да покажат своето майсторство, трудолюбие и знания. Всички участници в състезанието-викторина бяха класирани по петобалната система. Първото място беше заето от отбора на ГТП „Хранителни стоки“ — Велико Търново, набрал 115 точки. За индивидуални първенци бяха излъчени Добринка Цанева, Калника Комитова и Розка Войнова от ДТП „Нармаг“ — Велико Търново.

Ив. Маринов

На състоялото се окръжно състезание между готварските работници на целните места се класираха Невянка Дамянова и Мария Иванова от ГТП „Здрава храна“ — Горна Оряховица и Евтим Колев от Велико Търново. Първите места от сервизорите заеха Пламен Събев и Мита Владимирова от ГТП „Здрава храна“ — Велико Търново и Георги Добрев от Горна Оряховица.

Търговската мрежа също се подобрява непрекъснато. Само през тази година в Свищов бяха открити нови просторни и модерни магазини за готово облекло, обувки, магазин за „Мъжка мода“ и 6 павилiona. Предстои откриването на нови търговски обекти — голям магазин за хранителни стоки на „Велишана“ и за домашни потреби на площад „Свобода“.

Д. Любенова

ЗАВОД ЗА ГОРИВНА ТЕХНИКА „МЕТАЛУРГИЯ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

ТЪРСИ:

1. Стругари — 8 души от I до VII разред.

2. Лейри — 15 души

3. Общи работници — 4 души

Постъпване веднага. Справка в служба „Личен състав“ при завода.

Химически комбинат — гр. Свищов

ТЪРСИ

един инженер по специалност „Озеленяване населени места“.

Залата по щатна таблица.

Справка: „Личен състав“ при химкомбината — Свищов, тел. 143.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

РАВНОСМЕТКАТА РАДВА

На Царевец разкопките продължават ● Подготвя се експозиция на Възраждането ● За юбилейната годишнина на Девети септември още една експозиция.

През десетдневката на музеите и паметниците на културата чувстваме за задължение да се отчетем за работата, която сме извършили в продължение на една година в областта на музейното дело във Велико Търново и околността.

На хълма Царевец, както е известно, един голям творчески колектив от археолози прави археологически разкопки и проучвания. Оценката, която беше направена за нашата работа от другаря Пенчо Кубадински на последното заседание на Общонародния комитет за развитие на Велико Търново, че сме разгърнали археологическите разкопки на Царевец в мащаб, не познати досега в нашата страна, ни задължава с още по-големи усилия да разширим работата си. Нашите резултати са наистина много големи и в близките години имаме най-добрата амбиция да завършим археологическите проучвания на тази средновековна крепост.

В същото време са осъществяват и консервационните работи в много голям мащаб. Проблемите около реставрирането се обсъждат в нашите среди на археолози и консерватори и смятаме, че още през тази година ще се доизвършат някои моменти около реставрирането на отделни елементи на крепостта. Предстои ни и среща и разсъждения на най-големите специалисти у нас по въпросите на археологията, консервацията и реставрирането. За резултатите от тази среща ще информираме нашата община.

Ще представим

Сегашният музей е по-свободно експозиция на Възраждането в хана на Хаджи Николи. Нашите планове са до края на тази и евентуално в началото на следващата година да завършим тази експозиция. Предстои ни и задачата за изграждане и експозиция на историята на капитализма и борбите на нашия народ под ръководството на Партията. В чест на 25-годишнината на социалистическата революция в България ще завършим и тази експозиция, за която строим специална сграда.

Освен тези мероприятия, нашият колектив се занимава и

изпълнява едно задължение за широка пропаганда на материалистична и духовна култура и политическите борби, изкуство и културата на нашия народ. Цялата ни събирателска, научно-изследователска и пропагандаторска работа е насочена към една единствена цел — да спомогнем за повишаване патриотичните чувства на трудещите се и младежите в нашата страна. Ние разбираме добре отговорните си задачи и нашите усилия са насочени към това — да участвуваме най-активно в идеологическата работа на Българската комунистическа партия за изграждане на новия човек — строител на социализма в прекарната ни Родина.

Христо НУРКОВ
директор на Окръжния исторически музей

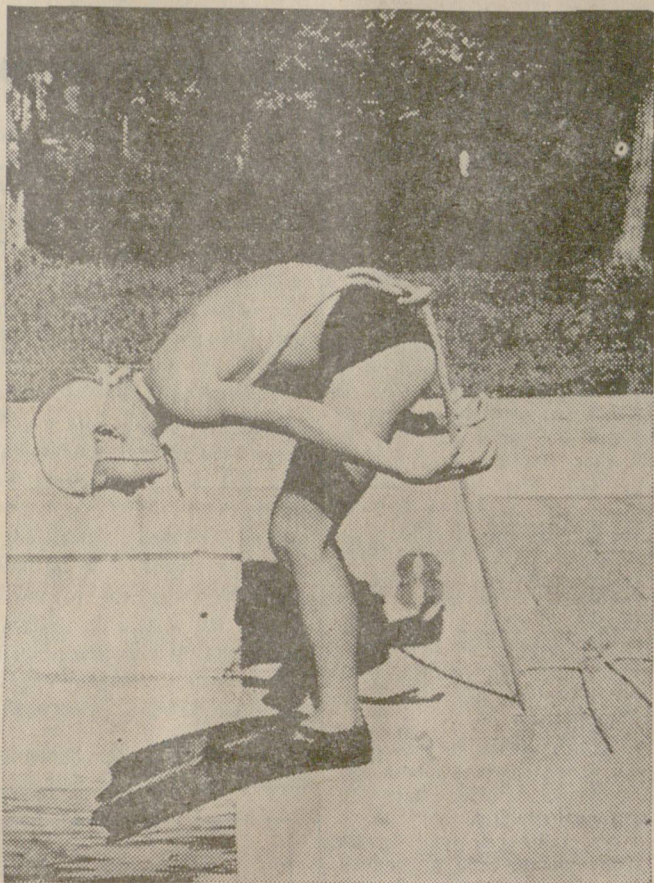
ВИСОКОХУМАННО ДЕЛО

ПЪРВИ НАЦИОНАЛЕН ПРЕГЛЕД НА СРЕДНОШКОЛСКИТЕ ВОДНОСПАСИТЕЛНИ ПОСТОВЕ ● ЕДИНСТВЕН ПИОНЕРСКИ ОТБОР — ОТ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Неотдавна в София се състоя Първият национален преглед на средношколските водноспасителни постове. Честта на нашия окръг в това голямо състезание защити средношколският водноспасителен пост от Ве-

лико Търново в състав: Н. Живков, Д. Кантарджиев, Ст. Михайлов (и тримата от Първа политехническа гимназия) и Г. Димов (капитан) от Строителния техникум.

В състезанието участваха

Най-малкият спасител — чавдарчето Сивиле Вълчев от училището „Д. Благоев“ — Велико Търново.

14 окръжни отбора. За фаворити се смятаха представителите на „мюрител“ окръзи — Варна, Бургас и Тоблухия, а така също и водноспасителните постове от центровете с развит плувен спорт — София, Пазарджик, Пловдив и др. Никой не слагаше нашия отбор сред претендентите за призови места, но момчетата, заредени с достатъчно самочувствие и желание за достойно представяне, се бориха мъжки и още след първата дисциплина накарваха присъдите да заговорят с уважение за представителите на Велико Търново.

Добрата си подготовка нашият воден спасител изживява в най-трудното упражнение — спасяване на лавещ се от 50 м с помощта на плавателни и въже (комбинирано групово упражнение, състоящо се от две части — спасяване на лавещ се от 50 м за определено време и втора част — без време — даване на първа помощ на пострадалия, изваден на брега).

От 14 отбора само 4 завършиха упражнението без наказателни секунди в това число и нашият спасител. Доброто представяне в тази дисциплина изведе отбора на второ място — след водноспасителния пост на Пазарджик.

В дисциплината спасяване на лавещ се с гребна спасителна лодка от 150 м, провела се през втория ден, отборът ни поради слабата гребна подготовка отиде на девето място. В последната дисциплина — хвърляне спасителна топка в цел, момчетата проявиха високо морално-волеви качества, в резултат на което отборът отново зае първа позиция. В крайното класиране се нареди на четвърто място.

За голямия авторитет, който си извоюваха нашите средношколци — водни спасители, допринесе извънредно много и доброто представяне на пилонския водноспасителен пост от града. Единствено Великотърновски окръг участва в Първия национален преглед на средношколските водноспасителни постове с пилонския отбор.

Пилонският ни водноспасителен пост в състав: Ив. Кирилов, Т. Маринов, К. Игнатов, Г. Ковачев — всички от уеще „Хр. Ботев“, и чавдарчето Сивиле Вълчев, второкласник от уеще „Д. Благоев“, извърши прецизно всички упражнения, включени в прегледа за средношколските водноспасителни постове.

Въпреки че пионерите се научиха да гребат на Панчарево то езеро в деня на самото състезание то грациозните пластмасови „Дианки“ се оказаха по-случайни в срещите им с вода. Всички наши пионери завършиха упражнението — спасяване на лавещ се с гребна спасителна лодка от 150 м без наказателни секунди.

Заслужено най-малките водни спасители на републиката, станали любимци на всички при състезаване на Първия национален преглед на средношколските водноспасителни постове, бяха наградени от ЦК на БЧК и Полския червен кръст с плакети за отлична водноспасителна дейност през 1968 година.

Д. КАНТАРДЖИЕВ

Съобщение

Умоляват се всички ветерани-морияци, взели участие в опщната атака на крайцера „Хамидие“ — 21 септември 1912 година, срочно да съобщат до Военноморския музей — Варна следните данни: трите си имена, последното си военно звание, с какви ордени са наградени, местожителството си.

За тези, които са починали, молим това да направят техните наследници.

От Военноморския музей — Варна

Роза ЯНОВСКА

С ШИРОКИЯ РАЗМАХ НА ОКТОМВРИ

В народното стопанство на Съветския съюз през 1967 година е имало около 2 милиона дипломирани инженери. Висшето учебно заведение на Съветския съюз подготвя повече от четири пъти инженери в сравнение с висшето учебно заведение на Съединените щати.

Годишната производителност на труда в промишлеността (на един работник) е нараснала през 1967 в сравнение с 1913 година 16 пъти, а часовата производителност (като се взема под внимание съкращението на работния ден) — 23 пъти.

За това време енергопотребността на труда в промишлеността е нараснала 22 пъти, а електропотребността — 36 пъти.

Из сборника „Трудът в СССР“, издаден от Централното статистическо управление

СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ ★ СПОРТ

ТРЕТА РЕПУБЛИКАНСКА СПАРТАКИАДА

ТЪРЖЕСТВЕНО ОТКРИВАНЕ ВЪВ ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ГРАДСКИ ЛЕКОАТЛЕТИЧЕСКИ КРОС ★ СЪСТЕЗАНИЯ ПО ФУТБОЛ, ВОЛЕЙБОЛ, БАСКЕТБОЛ

Нашите отбори в „Б“ РФГ

„ЕТЪР“ — „СПАРТАК“ (8н) 1:1

Твърде рано падна голът за „Спартак“ в самотния му среща с „Етър“ във Велико Търново. Изминала бе едва 12-та минута, когато Ванчев (1, Е) след моментно колебание реши да излезе, за да спре пътя на Танев (11, С), изпуснал твърде лекомислено още в средата на терена, но варненецът се оказа по-находчив и придавайки въртеливост на движението на топката изнеса в мрежата. И именно сега етърци проявиха тактическа незрялост. Вместо да разиграт разумно, да включат пълноценно фланговете, те се насочиха стихийно да търсят гол на всяка цена. Но той не можеше да дойде, защото двете крайни остриета — Грозданов (7) и Марков (11) почти непрекъснато „свиваха“ в централната зона, а това водеше до един постоянно действащ „барак“. Не идваше не само така желаният гол, но и трудно да посочим дори и чисто положението през първата част, като изключим двата удара на Грозданов (22-та минута) — първият спасен от Деревенски (1, С), а вторият, насочил топката току над гредата.

Изминал този критичен игра на домакините (не можем да дадем отлична оценка на нито един от 11-те) улесни спартакосите, които изпълниха като зрял, рутиниран състав.

„СЕПТЕМВРИЙСКА СЛАВА“ — „ЛОКОМОТИВ“ (ГО) 1:0

Съботната среща между отборите на „Септемврийска слава“ и „Локомотив“ от Горна Оряховица не оправда надеждите на публиката. И през двете полувреметра зрители наблюдаваха посредствена игра от страна и на двата отбора. Дори може да се каже, че изобщо липсваха големи положения.

В 16-та минута авторитет на горнооряховчан Александар (1, Лок) не успя да се намеси успешно, изтръгна топката и притичахият Първанов (11, Септ. сл.) я доведоха в мрежата — 1:0. Този гол, плод на една случайност, не промени с нищо играта.

През второто полувреме наблюдавахме отново грешни пасове, недоразумения, лишени от оригиналност комбинации. Домакините не застрашиха нито един път опасно вратата на гостите. Горнооряховчане

тав, в който оваци заслужаха Ангелов (3) — най-добрият на терена, спокойният и прецизен Деревенски (1) и двете крила Раиков (7) и Танев (11). Последните двама сикаш нагледно демонстрираха модер на игра на крилата — с визиями сме на местата, с точно раздаване на топката, с изненадващи врязвания.

Освен изравняващия гол (от 42-та минута, реализиран от Ст. Петров) в актив на „Етър“ остана и идеалната възможност, открита се пред Марков (11) пет минути преди края на срещата, когато Ангелов (3, С) допусна единствена, но сериозна грешка, която можеше да има фатален изход. Но това съвсем не беше всичко. Освен върху тактическото безсилие, етърци ще трябва сериозно да помислят и върху поведението на някои състезатели, които, когато играят твърдо, драстично преминават границите на позволеното.

„ЕТЪР“: Ванчев; Тонев, Чакъров, Попов; Ценов, Петров; Грозданов, Ангелов, Ангелов, Станков, Марков, Ангелов, Кочев, Димитров, Ставров; Раиков; Гончаров, Божилков, Алексиев, Танев.

Глава сядя — Д. Хайгъров от Нова Загора.

А. Георгиев

„СЕПТЕМВРИЙСКА СЛАВА“ — „ЛОКОМОТИВ“ (ГО) 1:0

Активизираха десетина минути преди последния съдийски сигнал и благодарение на по-добрата си физическа подготовка упражняваха силен натиск. Петков отправя силен удар, който по чудо бе спасен от Маринов (1, Септ. сл.), но до промяна в резултата не се стигна, въпреки че „Локомотив“ не заслужаваше тази загуба.

„СЕПТЕМВРИЙСКА СЛАВА“ — Маринов; Генев, Кочев, Манолов; Йорданов, Николов; Янев, Марков, Георгиев, Козлев, Първанов, „ЛОКОМОТИВ“ — Александаров; Ст. Василев (Е. Атанасов); Георгиев, Луканов; Ив. Атанасов; Михайлов; Ив. Василев, Пилев, Пашов (Петков), Глухчев, Блъсков.

Гла сядя — Никифоров от София.

Младен Садов

в-к „Септемврийска слава“ — Мх

„АКАДЕМИК“ — „РАКОВСКИ“ 4:1

Многолюдната публика напусна стадиона в Свищов напълно доволна. „Академик“ надигра красноречиво „Ракowski“ от Севлиево.

Талантлив натиск на студентите накарва гостите да се отбраняват. Големите положения се редяха едно след друго. Атанасов (5, А), Тодоров (8, А), Дяков (9, А) отблъзо не от криха, но и вратарят на домакините бе на висота. В 30-та минута Йорданов (7, А) с ефектен удар откри — 1:0. До края на първото полувреме този резултат се запази.

През вторите 45 минути видяхме Йорданов (14, А) в зоната на лявото крило. „Академик“ засили още повече натиска и резултатът нарасна

— в 53-та и 65-та мин. Маринов (10, А) увеличи на 3:0.

Този резултат улесни домакините, които крояха красиви, но безрезултатни комбинации. Гостите изпользуваха това отпускане и в 86-та мин. намаляха на 1:3. Само две минути по-късно Босилков (11, А) с глава отбеляза рядко красив гол — 4:1.

На фона на този коректен спортски двубой изпъкна и отлично то ръководство на съдията Тодоров от Кюстендил.

„АКАДЕМИК“: Ноев, Величков, Колятиков, Ангелов; Атанасов, Дончев; Йорданов, Тодоров, Дяков, (Иванов), Маринов, Босилков.

П. Кирилов

„СЪЕТКАВИЦА“ — „ЛЕВСКИ“ (Лясск) 3:2

Да загубиш е неприятно. Но когато си играеш като равен с равен, загубата като че ли тежи повече. То ва се чувстваваш след последния съдийски сигнал у състезателите на „Левски“ — Лясковец.

30 минути те се бориш мъжки и спортски по целия терен. Бранеха се хладнокръвно и насмислено, но в края на атаката по 3-4 състезатели. В интерес на истината трябва да отбележим, че този път силно зено в играта на „Левски“ бяха нападателите. Те постигнаха една гола, макар че срещу тях играеше една безкомпромисна защита, водена от Пейчев (4, Св), Владимир (2, Св) и Найденков (5, Св), не поддържаха средства за спиране атаките на лясковчаните. Защитата игра под възможностите си. Само Стателов пръвеше изключение.

Домакините не задоволяваха. Насития те вземаха поведока, ностата дошва впечатлението с неспортсменската си игра и невъздържаност.

ност. Те постоянно изразяваха недоволство си с външните реакции. След всеки сигнал на съдията те го обсаждаха пълно и устройваха срамни сцени. Особено се проявя Стефанов (10, Св), който като че искаше да се разпразва със съдията, вместо да играе футбол. Въпреки то външните реакции на „Левски“ не се подполагаха на провокациите и играха спортски през целия мач.

„СЪЕТКАВИЦА“ — Стоменков; Владимиров, Пенев, Пейчев; Найденков, Ненов; Реджебов (Дилев), Гарабедов, Вълчев, Стефанов, Филипов, „ЛЕВСКИ“ — Маринов; Георгиев, Стателов, Хаджеев; Кочев, Генев; В. Генев, Велчев, Сербесов, (М. Генев), Миланов (Кочев), Додуров, Голайстор; 1:0 Ненов 7-ма мин. 1:1, Миланов 59-та мин., 2:1 Стефанов 75-та мин., 3:1 Лилков 81-та мин., 3:2 Додуров 86-та минута.

Гла сядя: Д. Попов от Стара Загора.

В. Ръмчовски

СЕВЕРНА „Б“ РФГ

СЕВЕРНА „Б“ РФГ

Доростол — Септември 1:1, Локомотив Рс — Бенковски 1:3, Чардак — Орловец — Волов 3:2, Локомотив Вн — Кърпачев 3:0, Локомотив Мз — Левски Лом 3:0.

КЛАСИРАНЕ:

1. Локомотив Мз	14-6	12
2. Академик	16-8	11
3. Бенковски	18-9	10
4. Етър	12-6	10
5. Светкавица	10-7	10
6. Септември	8-7	10
7. Кърпачев	9-10	9
8. Локомотив Вн	11-8	8
9. Локомотив Рс	8-8	8
Чардафол-Орловец	9-9	8
11. Септ. слава	7-9	8
12. Левски Лом	8-13	7
13. Спартак	6-7	6
14. Волов	9-11	6
15. Локомотив ГО	6-10	6
16. Левски Лясск	7-13	5
Доростол	5-11	5
18. Раковски	5-16	5

Справочник на читателя

ТЕЛЕВИЗИЯ

ВТОРНИК — 8. Х. 18.00 Новини; 18.10 Курс за юношките; „По следите на животните в Африка“ — филм; 18.30 „Наука и техника“ — първо трансформират злополучи“ — първо предаване; 18.50 Героним летиоси; „1937 година“ — съветски документален филм; 19.50 Левка нощ, децал; 20.00 По света и у нас; 20.30 „Гласове за разрешител“ — поетичен рецитал; 20.45 „Идиот“ — съветски граден филм; 22.40 Новини.

СРЯДА — 9. Х.

18.00 Новини; 18.10 Курс по руски език — първи урок; 18.50 За нашите здраве; 19.40 Реклами; 19.50 Лека нощ, децал; 20.00 По света и у нас; 20.30 Политически коментар; 20.30 Сириен филм — „Без борба няма победа“ — игрален филм на телевизията на ГДР, втора серия; 22.00 Новини.

ЧЕТВЪРЪТЪК — 10. Х.

18.00 Новини; 18.10 Месец на съветската наука и техника; 18.50 „Семна в брадисти“ и концерт; 19.40 Реклами; 19.50 Лека нощ, децал; 20.00 По света и у нас; 20.30 „Евгений Гранин“ — съветски игрален филм; 22.05 „Нашата земя хубава!“; 22.15 Месец на месеца: „Няма да е винаги така“ — музика П. Канков, текст Г. Бакалов, пее Маргарита Николова; 22.20 Новини.

Край градския стадион във Велико Търново в неделя сутринта отрано не обичайно оживено. Тук действаше един истински спортен център за участниците в първите състезания от втория кръг на заключителния етап на спартакиадата. На площадките за волейбол и баскетбол на Втория гимназия стартираха десетки отбори от учебни заведения, по аленте край училището и стадиона защити оспорвана борба между лекоатлетите, на стадиона съдийски сигнал призоваваше футболисти те...

Състезания, състезания, състезания! Нали това е новото, смисълът, съдържанието на заключителната надпревара в спартакиадата — все повече учници, труещи се, младежи и девойки да направят спортното състезание свой навик, свое ежедневице.

Богатата спортна програма бе открита от секретаря на Градския народен съвет Петър Деков, който приветства строежите над 300 състезатели и състезателки. От името на Градския организационен комитет по спартакиадата той връчи наградите на колективите — първенци в първия кръг, и пожела на всички успешни стартове в проявите на втория, решителен кръг на спартакиадата.

Най-голям интерес бе проявен към градския състезателен лекоатлетически крос. На различни дистанции стартираха близо 200 млади лекоатлети. Сред пионерите, които пробягваха 500 метра, се наложиха В. Проданов (у-ще „Д. Благоев“), а от пионерките най-бърза бе Н. Георгиева (от същото училище). И в двете групи отборна победа спечелиха представителите на „Д. Благоев“. Девойките пробягваха 800 м. — първи са Д. Ангелова от Езиково гимназия и отборът на Икономически техникум, а юношите — 2600 метра: победиха П. Колев от Строителен техникум и неговият отбор.

На същото разстояние се съревноваваха и мъжете, сред които индивидуален първенец стана Б. Петров от под. 807.40 и отборът на същото поделение. При жените (800 м.) първа при стигна Зл. Пончева (печатницата), а отборната надпревара спечелиха мавриковци.

В крайното комплексно класиране за пионери и пионерки първи са съставите на у-ще „Д. Благоев“, следвани от „Н. И. Вапцаров“ и „Хр. Ботев“; за средношколци — представители на Икономически техникум, пред Втория гимназия, за мъже и жени — отборите на поделение 90620, следвани от ДИП „В. Мавриков“.

Много почитатели на спорта бяха дошли и на комплекса „Юнак“. Тук баскетболистите на „Етър“ победиха с 60:55 отбора на „Златия“ (Вълчепрът), а полейболният мъжки отбор на двужестовото отстъпи с 2:3 гейма срещу „Черно море“ (Варна). Във волейболната среща заслужава да се отбележи слабото състояние, както и една любителна полупобедна — първите 4 гейма завършиха с по 15:3...

След обяв състезанията полейболната футболна на „Етър“ победиха с 3:2 отбора на „Локомотив“ (ГО), а за първенство на „А“ окръжна група Делска лъка се наложи над Ресен с 2:1.

Ал. ТОШЕВ

„А“ Окръжни футболни групи

РЕЗУЛТАТИ:
Самоводене — Металургия 3:1, Дълга лъка — Ресен 2:1, Златица — Електротелери 1:1, Кесарево — Дебелен 1:4, Джулюница — ЖП де по — недоведена, Стражица — Еле на 1:0, Драганов — Лесени 1:0.

КЛАСИРАНЕ:	
1. Самоводене	23-17
2. ЖП депо	20-9
3. Златица	19-9
4. Дебелен	22-14
5. Елена	21-13
6. Дуляново	15-18
7. Ресен	25-13
8. Лесени	17-13
9. Металургия	16-17
10. Електротелери	17-22
11. Дълга лъка	13-14
12. Стражица	8-28
13. Джулюница	14-26
14. Кесарево	12-31

РЕЗУЛТАТИ:
Била черка — Михалици 4:1, Оча могила — Ореш 4:0, Г. Студена — Суховодо 4:2, Климентаво — Б. Сливово 2:1, Вардим — Каранска 2:1, Патреш — Моравя 5:0, Върбовка — Сашево 4:0.

КЛАСИРАНЕ:	
1. Била черка	17-8
2. Мозава	15-11
3. Горна Студена	23-19
4. Климентаво	15-9
5. Ореш	24-21
6. Каранска	18-16
7. Вардим	16-18
8. Патреш	25-27
9. Върбовка	15-20
10. Сливово	12-23
11. Михалици	22-21
12. Българско Сливово	13-14
13. Оча могила	11-15
14. Суховодо	12-17

ПО ГОРЕЩАТА СЛЕДА

Работниците от Първи участък на МВР — гр. Велико Търново са обезпокоени. За два дни са открояли над 10 моторни превозни средства. След като ги използват, зло сторниците ги ограбват и завършват.

Начинът на извършване на кражбите подсказва на оперативния състав, че това е група от 3-4 души. Подсказва още, че крадецът е един, че не е случайно увлякъл се младак.

Под ръководството на началника на участъка подполковник Г. Попов започна работа оперативна